

Povestea unui ieșean. Succes în Canada, via Japonia

[Gabriel Andronache](#)

24/03/2009 01:00:00

O bursă a Ministerului Japonez de Educație a schimbat viața studentului ieșean Cătălin Gheorghiu. După cincisprezece ani de studiu în Japonia și Canada, el este acum profesor la Universitatea din Manitoba, una dintre cele mai prestigioase de pe continentul american. Specialist în construcții și arhitectură, Gheorghiu spune că pentru a putea fi ridicați “zgârie nori” la Iași este nevoie de fonduri și ... specialiști.

Totul a plecat de la afișierul Facultății de Construcții și Arhitectură din Iași. Tânărul student a citit un anunț și ulterior, toată viața i s-a schimbat.

Rigurosul învățământ japonez

Aventura japonezo-canadiană a ieșeanului Cătălin Gheorghiu a început în 1994, când tânărul student, aflat în anul V, a văzut un anunț pentru burse la Universitatea din Tokio afișat la Facultatea de Construcții și Arhitectură din Iași. Era vorba de o bursă de masterat “Monbusho” acordată de Ministerul Japonez de Educație. „În acel an, am fost singurul student român în inginerie admis la Universitatea din Tokio”, spune Cătălin. Contactul cu civilizația japoneză a fost șocant. “Veșnicul zâmbet japonez este observat imediat de orice “gaijin” (străin), la fel și plecăciunile. Aproape că este firesc să începi și tu să faci plecăciuni vânzătorilor care se pleacă în fața ta rostindu-ți respectuos “irashaimasen!” (bine ați venit, poftiți!). Chiar dacă provenea dintr-o facultate tehnică, experiența universitară japoneză a reprezentat pentru Cătălin Gheorghiu un adevărat salt în timp. Pe lângă dotările excelente, universitățile nipone se caracterizează și printr-o conștiinciozitate a muncii ieșită din comun. “Profesorul vine primul în laborator și pleacă ultimul. Și studenții stau adesea la universitate până la miezul nopții. Chiar eu plecam dis-de-dimineață la laborator și mă întorceam acasă frecvent cu ultimul tren, de la miezul nopții”, descrie Cătălin atmosfera de studiu.

Cucerirea Canadei

După terminarea bursei, Cătălin Gheorghiu a ajuns pe pământ canadian, dându-și doctoratul la Quebec. Tot acolo a făcut un post-doctorat, după care a obținut un post la Universitatea din Manitoba. “Sunt foarte multe cerințe academice. Mai întâi, candidatul trebuie să aibă un doctorat, iar în ultimul timp se cere din ce în ce mai mult și un post-doctorat. Trebuie să fie foarte activ în comunitatea științifică, să publice în jurnale prestigioase, să participe la conferințe importante etc. Cei care îndeplinesc astfel de condiții fac cerere pentru post. Apoi, dintr-o listă numeroasă de candidați, facultatea selectează 3-4 persoane, pe care le consideră potrivite pentru interviu. Dacă treci de interviu, care în cazul meu pentru postul de la Universitatea din Manitoba a durat două zile, devii “Asistent Professor”, adică echivalentul la șef de lucrări din România”, redă Cătălin traseul către consacrarea universitară canadiană.

Undă verde pentru “zgârie norii” ieșeni

Una dintre axele cercetărilor lui Catalin Gheorghiu o reprezintă utilizarea, evaluarea, monitorizarea și testarea structurilor, utilizând metode convenționale, dar mai ales neconvenționale, cum ar fi monitorizarea structurilor prin captori bazați pe fibra optică. Întrebat dacă el crede că în Iași există soluții tehnice pentru construirea de "zgârie nori", profesorul din Manitoba este optimist. "Temelia Tokio-lui, după cum bine știm, este zdruncinată lunar de cutremure medii, iar o dată la câteva zeci de ani, este lovită de un cutremur puternic. Cu toate acestea, se construiesc și clădiri mult mai înalte de 40 de etaje. Există diferite metode pentru a contracara efectele seismului asupra clădirilor. Deci, soluții tehnice pentru "zgârie norii" din Iași sau România sunt disponibile, dar pentru a putea fi aplicate, este nevoie de specialiști și de fonduri", conchide Cătălin Gheorghiu.